

ACTIE!

Uitgegeven door Werkgroepen van Raden-
No. 2. Kommunisten. (Adres: Ruysd.kade 93III.)

ALLE M A C H T aan de A R B E I D E R S - R A D E N.

LESSEN UIT DE STRIJD.

MEN MAG HEN DAN

„WILD” NOEMEN OF NIET,

de arbeiders zijn gedwongen

zelf opnieuw aan te pakken.

Zo eindigden we in het vorige nummer.

Het is zeker, dat er aan Scheepsbouw en Dok weer actie zal komen. De werkgevers weten het en zy bereiden er zich op voor; de vakbonden weten en vrezen het en zullen weer alles doen om het uit te stellen en in de kiem te smoren; wy arbeiders voelen het iedere dag meer aan den lyve, dat wy een verscherping der uitbuiting ondergaan, die ons in de stryd moet dryven.

HET KOMT ER

NU OP AAN,

trekken,

opdat wy in de volgende,

zeker

komende

conflikten,

onze

stryd

beter

en

sterker

kun-

nen

voeren.

uit de afgelopen actie de lessen te

trekken, opdat wy in de volgende, zeker

komende conflikten, onze stryd beter en sterker kun-

nen voeren.

Daar is ten eerste de rol van de Vakbonden!

Al ben je er zelf lid van, je moet al een dik vel voor de kop hebben om niet toe te geven, dat de vakbonds-leiders in dit conflict niet aan de kant van de arbeiders stonden, maar aan de kant der patroons.

Zo sloom als ze waren toen hun eigen leden op actie aandrongen, zo actief waren ze toen het er opan kwam, de actie te doen aflopen met zo weinig mogelijk kosten voor de patroons. Ze zeiden ronduit dat men in bedryven, die pas zoveel crisisjaren achter de rug hadden, geen kostbare eisen mocht stellen. Ze deden hun uiterste best om de stryd te smoren, de

2. -----
strydwil dood te praten en de arbeiders te verdelen.

ER WORDT NU op de verschillende personen die
WEL GESCHOLDEN de Vakbonds-leiding vormen, op Van
Eck en Van Zijl, ook door hun-
gen leden, maar dat helpt natuurlyk niets. We moe-
ten begrypen, waarom ze zo deden.

Wat hier aan de oorkant van het Y gebeurde, dat
gebeurt tegenwoordig haast overal, waar arbeiders in
de stryd gaan. Er gaat byna geen dag meer voorby, of
de kranten brengen het een of ander bericht over
weer nieuw „wilde” stakingen. Overal zyn de arbei-
ders gedwongen, ondanks en tegen de wil van de Vak-
bonden, de stryd te beginnen.

Het is dus niet een kwestie van slechtheid van
een of ander persoon, maar het is een algemeen ver-
schijnsel. Het moet een algemene oorzaak hebben.

WAAROM WILLEN Waarom breken zy die telkens zo vlug
DE VAKBONDEN mogelyk kapot? Vroeger wekten zy
GEEN STRIJD ? toch wel op tot stryd, toen hadden
zy in ieder konflikt de leiding!

Wat is er veranderd? Het Kapitaal is veranderd!

Inplaats van de vroegere enkele kapitalist of de
gezamelyke kleine ondernemers, zyn het nu de grote
ondernemingen, in werkgeversbonden verenigd, die ge-
sloten tegenover de arbeiders staan.

Door hun wederzydse belangen en door het Bank-ka-
pitaal vast verbonden, staan de millioenen-kapitalen
tegenover de arbeiders als een geweldig milliarden-
kapitaal, dat niet alleen de pers en de openbare me-
ning, maar ook de Staatsmacht, -de wetgevende, de
rechterlyke en de gewapende macht-, tot haar directe
beschikking heeft.

Deze macht wordt door de groot-kapitalisten niet
opeengehoort en gehanteerd voor hun plezier; zij
moeten dit doen om voor hun geweldige kapitalen vol-
doende winst uit de arbeiders te kunnen halen en om
in de concurrentie-stryd tegen andere kapitaal-groe-
peringen niet dood-gedrukt te worden.

TEGEN DIT GEWELDIG kan de Vakbond niet stryden.
STERKE EN HECHT GE- Kleine, tot een enkel bedryf
ORGANISEERDE KAPITAAL beperkt, stakingen geven

3. -----
niets, ze betekenen voor de Vakbond slechts een leegstromen van de kas.

Zy gaan er dan ook alleen toe over tegen een ondernemer, die niet tot de groten, de sterken behoort en dan nog alleen, als ze 't in 't geheel niet laten kunnen, b.v. omdat anders de leden weglopen. Maar tegenover de groten, de verbonden kapitalisten staan zy machteloos. Een enkel bedrijf platleggen helpt niet. Alleen wanneer grote massa's in de stryd komen, als een actie zich uitbreidt van bedrijf tot bedrijf en een steeds groter deel onzer klasse omvat, eerst dan is er een macht in beweging die het kapitaal kan bestryden.

MAAR ZO'N STRYD
WILLEN DE VAK-
BONDEN NIET!

Die kunnen zy niet willen, want zy worden daarin van twee kanten met vernietiging bedreigd.

De grondslag zelf, waarop de vak beweging rust: Het overleg met het Kapitaal!, zou worden aangetast. De arbeiders zouden gedwongen zyn om zelf, in massa, de stryd van bedrijf tot bedrijf uit te breiden, zich tegen het geweld der bourgeoisie te verdedigen; zy zouden gedwongen zyn zich van het al of niet hebben van de verschillende lidmaedschapsboekjes niets aan te trekken; het initiatief en de leiding zou op henzelf overgaan.

Overigens zouden de kassen in een paar weken leeg zyn. Maar zover zou het Kapitaal het niet eens laten komen.

De kas zou in beslag genomen, de leiding gearresteerd en de organisatie ontbonden worden, onmiddelyk! Er zou door de bourgeoisie nog heel wat scherper opgetreden worden dan in 1903.

Dit weten de vakbondsleiders zeer goed.

Zy scharen zich aan de zyde van de sterkste, het Kapitaal; zy hebben alles te verliezen als zy daarmee in konflikt komen. Voor hen is de sociale kwestie opgelost: Aanzien en posities, ruime inkomsten en goede vooruitzichten voor hen en hun families; ze zyn in een andere sociale positie dan de arbeiders; zy eten, drinken en speechen aan de tafels der uitbuiters!

En zouden ze er ook maar aan kunnen denken om dat op te geven? Integendeel; om dat te behouden moeten

4.-----
zy zich in ieder conflict waarin de arbeiders zich tegen de druk en de uitbuiting verzetten, tegen de stryd keren. Zy moeten die stryd als 't kan, voorkomen, de strydwil blussen, de eenheid der arbeiders breken, de uitbreiding onmogelyk maken.

Zy moeten de zyde van het Kapitaal kiezen; dat is hun belang. De zyde der arbeiders zou voor hen vernietiging en verlies betekenen!

DIT IS DE REDEN, dat overal de acties der arbeiders „wild” zyn; dat zy overal de vakbonden tegenover zich vinden. De manieren waarop dit gaat zyn verschillend: die wisselen van af directe tegenwerking en verdachtmaking der actieve arbeiders tot een noodgedwongen overnemen van de leiding en het verraden van de stryd. Maar in grote lijnen is het altyd weer hetzelfde:

DE VAKBONDEN AAN DE KANT VAN HET KAPITAAL; DE ARBEIDERS STAAN ALLEEN! Dat de arbeiders toch kunnen stryden, dat zy toch een macht kunnen vormen, zoals vroeger zelfs nooit gezien werd, dat laten ons de massa-bewegingen van de laatste tyd, dat laten ons telkens weer de spontane acties der arbeiders zien.

In Frankryk, Belgie, Engeland, Amerika, bewyzen de arbeiders met de daad, dat een nieuwe vorm van stryd, een nieuwe vecht tactiek, noodzakelyk en mogelyk is!

In het volgend nummer hierover verder, vooral ook aan de hand van de ondervinding, die de „wilde”staking aan Scheepsbouw en Dok heeft ongeleverd.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

KAMERADEN, die inziet dat het voor de arbeiders een levenskwestie is, om zich klaarheid te verschaffen over hun positie en de mogelykheden van de stryd:

S T E U N T   D E   U I T G I F T E   V A N   D I T
B L A A D J E   D O O R   E R   E E N   O F   T W E E   C E N T
V O O R   T E   G E V E N .